

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 158/24

Λουξεμβούργο, 4 Οκτωβρίου 2024

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-4/23 [Mirin] ¹

Η άρνηση κράτους μέλους να αναγνωρίσει την αλλαγή ονόματος και φύλου που έχει πραγματοποιηθεί νομίμως σε άλλο κράτος μέλος είναι αντίθετη προς τα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης

Ένας Ρουμάνος πολίτης καταχωρίστηκε κατά τη γέννησή του στη Ρουμανία ως θήλυ.

Αφού μετοίκησε με τους γονείς του στο Ηνωμένο Βασίλειο το 2008, απέκτησε τη βρετανική ιθαγένεια, διατηρώντας παράλληλα τη ρουμανική του ιθαγένεια. Στη χώρα αυτή, όπου και κατοικεί, άλλαξε, το 2017, το όνομά του και την προσφώνησή του από το θηλυκό στο αρσενικό γένος και απέκτησε, το 2020, την εκ του νόμου αναγνώριση της ανδρικής ταυτότητας φύλου του.

Τον Μάιο του 2021, βάσει δύο εγγράφων που του χορηγήθηκαν στο Ηνωμένο Βασίλειο και τα οποία πιστοποιούσαν τις αλλαγές αυτές, ο εν λόγω πολίτης ζήτησε από τις ρουμανικές διοικητικές αρχές να καταχωρίσουν στη ληξιαρχική πράξη γέννησής του τα στοιχεία σχετικά με την αλλαγή του ονόματος, του φύλου και του προσωπικού αριθμού ταυτοποίησής του, προκειμένου αυτά να αντιστοιχούν στο αρσενικό φύλο. Επιπλέον, ζήτησε την έκδοση νέου πιστοποιητικού γέννησής με τα νέα αυτά στοιχεία.

Ωστόσο, οι ρουμανικές αρχές απέρριψαν τις αιτήσεις αυτές καλώντας τον ενδιαφερόμενο να κινηθεί νέα διαδικασία αλλαγής ταυτότητας φύλου ενώπιον των ρουμανικών δικαστηρίων. Στηριζόμενος στο δικαίωμά του να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος της Ένωσης, ο ενδιαφερόμενος πολίτης ζήτησε από δικαστήριο του Βουκουρεστίου να διατάξει τη διόρθωση της ληξιαρχικής πράξης γέννησής του ώστε να είναι σύμφωνη με το νέο του όνομα και την ταυτότητα φύλου του, η οποία αναγνωρίστηκε οριστικά στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Το αιτούν δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο αν η εθνική ρύθμιση στην οποία στηρίζεται η απορριπτική απόφαση των ρουμανικών αρχών είναι σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης και αν το Brexit ² ασκεί οποιαδήποτε επιρροή στη διαφορά.

Το Δικαστήριο απαντά ότι **αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης ρύθμιση κράτους μέλους η οποία δεν επιτρέπει την αναγνώριση και την καταχώριση, στη ληξιαρχική πράξη γέννησης υπηκόου του εν λόγω κράτους μέλους, της αλλαγής ονόματος και ταυτότητας φύλου τα οποία αυτός απέκτησε νομίμως σε άλλο κράτος μέλος, εν προκειμένω στο Ηνωμένο Βασίλειο. Αυτό ισχύει και στην περίπτωση που η αίτηση αναγνώρισης της αλλαγής αυτής υποβλήθηκε μετά την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ένωση.**

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η αλλαγή του ονόματος και η αλλαγή της ταυτότητας φύλου από τις οποίες ανέκυψε η διαφορά πραγματοποιήθηκαν, αντιστοίχως, πριν από το Brexit και κατά τη μεταβατική περίοδο που το ακολούθησε. Επομένως, οι αλλαγές αυτές πρέπει να θεωρηθούν ως συντελεσθείσες σε κράτος μέλος της Ένωσης. Το γεγονός ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν είναι πλέον κράτος μέλος της Ένωσης δεν επηρεάζει την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης στην περίπτωση αυτή.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι **η άρνηση κράτους μέλους να αναγνωρίσει αλλαγή ταυτότητας φύλου που αποκτήθηκε νομίμως σε άλλο κράτος μέλος εμποδίζει την άσκηση του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής**. Το φύλο, όπως και το όνομα, αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο της προσωπικής ταυτότητας. Η διαφορά μεταξύ των ταυτοτήτων που προκύπτει από μια τέτοια άρνηση αναγνώρισης δημιουργεί δυσχέρειες ως προς την απόδειξη της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου προσώπου στην καθημερινή ζωή, καθώς και σοβαρά προβλήματα επαγγελματικής, διοικητικής και ιδιωτικής φύσεως.

Τέλος, το Δικαστήριο κρίνει ότι αυτή η άρνηση αναγνώρισης και **το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αναγκάζεται να κινήσει νέα διαδικασία αλλαγής ταυτότητας φύλου στο κράτος μέλος καταγωγής**, με αποτέλεσμα να εκτίθεται στον **κίνδυνο** να καταλήξει η διαδικασία αυτή σε **λύση διαφορετική** από την υιοθετηθείσα εκ μέρους των αρχών του κράτους μέλους που ενέκριναν νομίμως την αλλαγή ονόματος και ταυτότητας φύλου, **δεν δικαιολογούνται**. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης ότι από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου προκύπτει ότι τα κράτη υποχρεούνται να προβλέπουν σαφή και προβλέψιμη διαδικασία για τη νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου, η οποία να καθιστά δυνατή την αλλαγή φύλου.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το [«Europe by Satellite»](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Ακολουθήστε μας!

¹ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

² Συγκεκριμένα, η διαδικασία για την αλλαγή ταυτότητας φύλου κινήθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο πριν από την αποχώρηση του εν λόγω κράτους από την Ένωση, αλλά ολοκληρώθηκε μετά από αυτήν, κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου.